

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۹/۱۶

یونس نگاه

مشارکت خاموش در فاجعه!

چرا دفاع از شیعیان افغانستان آزمون کرامت انسانی است؟

سکوت در برابر تبعیض و خشونت، فاجعه‌ای در قلمرو وجدان بشری است. در شرایطی که شیعیان افغانستان از تبعیض و رنج‌های ساختاری رنج می‌برند، دفاع از آنان فراتر از یک همبستگی مذهبی، آزمونی بنیادین برای صیانت از کرامت انسانی و شرافت جمعی ماست.

تاریخ بشریت همواره در دوراهی خطیر انتخاب میان عدالت و سکوت ایستاده است. در این میان، چشم‌پوشی از تبعیض و خشونت روا داشته‌شده بر شیعیان افغانستان، صرفاً یک رویداد تلخ منطقه‌ای نیست، بلکه فاجعه‌ای سهمناک در ساحت وجدان بیدار جهان است.

وجدان انسان زمانی اصالت و اعتبار دارد که مرزهای جغرافیایی، قومی و مذهبی را درنوردد. هنگامی که خشونت، کرامت گروهی از انسان‌ها را نشانه می‌گیرد، سکوت دیگران به معنای مشارکت خاموش در آن فاجعه است. عدالت و شرافت، حقیقت‌هایی تقسیم‌ناپذیرند؛ نمی‌توان ادعای انسانیت داشت اما در برابر رنج هم‌نوع، به بی‌تفاوتی پناه برد.

هر انسانی که بدون تعصبات کور و بر اساس آموزه‌های اصیل اخلاقی از قربانیان خشونت حمایت می‌کند، در واقع به گوهر والای کرامت خود ارج می‌گذارد. انسانیت امروز، تا ابد وامدار انسان‌های بیداری است که در تاریک‌ترین دوران‌ها، مرزبانان حرمت انسان بوده‌اند. کسانی که درد دیگران را درد خویش دانسته‌اند و اجازه نداده‌اند صدای مظلومیت در هیاهوی تعصب گم شود.

از این منظر، دفاع از شیعیان افغانستان، حرکتی فراتر از پیوندهای مذهبی است. این یک رسالت اخلاقی و پاسداری از کرامت بنیادین انسان است. در عصری که رنج انسان گاه در حصار مصلحت‌اندیشی‌ها نادیده گرفته می‌شود، برخاستن در دفاع از مظلوم، نه یک لطف، که ضرورتی است برای اینکه اثبات کنیم انسانیت هنوز نفس می‌کشد و وجدان جمعی جهان به خواب مرگ نرفته است.

لینک آرشیف: مطالب نشر شده محترم ملک ستیز